

Tillatelse

FOR

Bergenshalvøens kommunale kraftselskap

TIL Å FORETA REGULERINGER M. V. I STEINSLANDSVASSDRAGET

(MEDDELT VED KONGELIG RESOLUSJON AV 25. JULI 1975.)

Ved kongelig resolusjon av 25. juli 1975 er bestemt:

- «1. I medhold av vassdragsreguleringsloven av 14. desember 1917 gis Bergenshalvøens kommunale kraftselskap tillatelse til å foreta reguleringer m. v. i Steinslandsvassdraget, på de vilkår og under de forutsetninger som er nevnt i Industridepartementets foredrag av 25. juli 1975.
2. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringene i samsvar med det ovenfor nevnte foredrag som gjeldende inntil videre.»

Vilkår

for tillatelse for Bergenshalvøens kommunale kraftselskap til å regulere Steinlandsvassdraget m. v.

(Fastsatt ved kongelig resolusjon av 25. juli 1975.)

1.

Konsesjonen gis på ubegrenset tid. Konsesjonsvilkårene kan tas opp til alminnelig revisjon etter 50 år. Hvis vilkårene blir revidert har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjonen innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår, jfr. vassdragsreguleringslovens § 10, post 2, siste ledd.

Dersom vassfall, som ikke tilhører staten eller norske kommuner deltar i reguleringene og overføringene eller blir medeiere i anleggene, gjelder konsesjonen for disses vedkommende i 60 år fra konsesjonens datum. Ved konsesjonstidens utløp tilfaller disse vassfall-eieres andeler i anleggene staten uten vederlag.

Konsesjonen kan ikke overdras.

De utførte anlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den øking av vasskraften som ved reguleringene og overføringene tilflyter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til statens konsesjonsavgiftsfond kr. 1,50 pr. nat.-hk.

Til konsesjonsavgiftsfondet i de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 7,50 pr. nat.-hk.

Etter 10 år kan fastsettelsen av avgiftene tas opp til ny prøvelse.

Økingen av vasskraften skal beregnes på grunnlag av den øking av vassføringen som reguleringene og overføringene antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året. Ved beregningen av denne øking forutsettes det at magasinene utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lavvassperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringene og overføringene innvunne øking av vasskraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etter hvert som den ved regu-

leringene og overføringene innvunne vasskraft tas i bruk. Avgiften har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan innføres på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

3.

Nærmere bestemmelse om betaling av avgifter etter post 2 og kontroll med vassforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 13 skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende departement.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år fra konsesjonens datum og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år. Under særlige omstendigheter kan fristene forlenges av Kongen.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

For hver dag noen av disse fristene oversittes uten tillatelse fra vedkommende departement, betaler konsesjonæren en mulkt til statskassen av kr. 100.

5.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene fortrinnsvis anvende norske varer, for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig, herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, som de kan fås for fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innenlandske arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges. Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske varepris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist om dette, avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer. Søknad om dispensasjon må på forhånd sendes til

departementet med de opplysninger som er nødvendige. Hva angår leveranser fra EFTA-land, vil dispensasjonsadgangen bli praktisert i samsvar med de forpliktelser som foreligger i forhold til disse land under forutsetning av full gjensidighet.

For overtredelse av bestemmelsene i denne post betaler konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

6.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse.

7.

Konsesjonæren er forpliktet til, når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer, i anleggstiden helt eller delvis å dekke utgiftene til legehjelp for arbeiderne og funksjonærene ved anlegget og deres familier og til oppførelse eller utbygging av sykehus eller sykestue.

Hvis noen av arbeiderne eller funksjonærene omkommer ved arbeidsulykke i anleggstiden, kan konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement pålegges å sikre eventuelle etterlatte en øyeblikkelig erstatning.

8.

Konsesjonæren er i nødvendig utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene og deres familier sunt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

9.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å sørge for midlertidig forsamlingslokale til bruk for arbeiderne og den øvrige befolkning som er knyttet til anleggene, eller, hvis departementet måtte finne det mer hensiktsmessig og ikke vesentlig dyrere, å delta i oppføring, utbedring eller nedbetaling av permanent forsamlingslokale, f. eks. samfunnshus.

Konsesjonæren skal stille inntil kr. 20 000 til rådighet for almindennende virksomhet og geistlig betjening etter Kirkedepartementets nærmere bestemmelse.

10.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge NVE detaljerte planer med nødvendige opplysninger, beregninger og om-

kostningsoverslag vedkommende regulerings- og overføringsanleggene, slik at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av NVE. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. Utgiftene som er forbundet med dette, betales av anleggenes eier.

11.

Vasslippingen skal foregå overensstemmende med et manøvreringsreglement som Kongen på forhånd fastsetter.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendige.

En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før reglementet er fastsatt.

For så vidt vasslippingen foregår i strid med reglementet, kan konsesjonæren pålegges en tvangsmulkt til staten av inntil kr. 10 000 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

12.

Anleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av NVE utføre de hydrologiske observasjoner som i det offentlige interesse finnes påkrevet, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige.

De tillatte reguleringsgrenser betegnes ved faste og tydelige vasstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene, skal sendes Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

13.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen og overføringen innvunne driftsvann er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner som departementet bestemmer, etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvunne økning av kraften (beregnet som angitt i post 2). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Pålegget om avgivelse av kraft kan etter begjæring av en interessert tas opp til ny avgjørelse etter 30 år.

Kraften kan kreves avgitt med en bruks-

tid ned til 5 000 brukstimer årlig. Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningene eller fra ledningsnett, hva enten ledningene tilhører reguleringsanleggenes eier eller andre. Forårsaker kraftens uttakelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten denne er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres til vanlig pris i vedkommende forsynings- eller samkjøringsområde. Dersom det ikke er mulig å påvise noen slik pris, skal kraften leveres til selvkostende. Hvis den pris som således skal legges til grunn blir uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vassfallene kan gi er tatt i bruk, skal kraften leveres til rimelig pris.

Unødig om prisen avgjøres av vedkommende departement.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig som uttak varsles kan forlanges oppgitt den brukstid som ønskes benyttet og dennes fordeling over året. Tvist om fordelingen avgjøres av departementet. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

Eventuell avgivelse av overskytende kraftmengder i henhold til endret pålegg etter 2. ledd kan bare kreves etter hvert som kraft blir ledig.

Unnlater konsesjonæren å levere kraft som er betinget i denne post uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 1 pr. dag for hver kW som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til etter departementets bestemmelse å overta driften av anleggene for eierens regning og risiko så vidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

14.

Konsesjonæren plikter i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper og utgifter å unngå ødeleggelser av naturforekomster og områder, når dette er ønskelig av vitenskapelige eller historiske grunner eller på grunn av områdenes naturskjønnhet eller egenart. Såfremt slike ødeleggelser ikke kan unngås, skal Naturvernrådet underrettes i god tid på forhånd.

Konsesjonæren skal videre i god tid på forhånd undersøke om faste fortidsminner som er fredet i medhold av lov av 29. juni 1951

nr. 3 eller andre kulturhistoriske lokaliteter blir berørt, og i tilfelle straks gi melding om dette til vedkommende museum. Viser det seg først mens arbeidet er i gang at det kan virke inn på fortidsminne som ikke har vært kjent, skal melding som nevnt i foregående ledd sendes med en gang og arbeidet stanses.

Konsesjonæren plikter ved planleggingen og utførelsen av anleggene i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper og utgifter å sørge for at hoved- så vel som hjelpeanlegg virker minst mulig skjemmende. Plassering av stein- og/eller jordmasser skjer i samråd med vedkommende kommuner. Konsesjonæren plikter å skaffe seg varig rådighet over tipper og andre områder som trengs for gjennomføring av pålegg som blir gitt i samband med denne post. Konsesjonæren plikter å foreta en forsvarlig opprydding av anleggsområdet. Oppryddingen må være ferdig senest 2 år etter at vedkommende anlegg er satt i drift. Overholdelsen av bestemmelsene i dette ledd undergis offentlig tilsyn. Utgifter i denne forbindelse betales av konsesjonæren.

Midlertidige hjelpeanlegg bør så vidt mulig planlegges slik at de senere kan bli til varig nytte for almenheten.

Om disse bestemmelser gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere nødvendig underretning.

15.

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelse av de oppstilte vilkår.

Utgiftene med kontrollen erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement.

Gjentatte eller fortsatte overtredelser av post 2, 4, 11, 13 eller 15, første eller annet ledd, kan medføre at konsesjonen trekkes tilbake eller til at enkelte deltakeres rett til å bruke reguleringsvatn faller bort, i samsvar med vassdragsreguleringslovens § 12, post 17, annet og tredje ledd.

For overtredelser av de i konsesjonen innfattede bestemmelser påløper en tvangsmulkt på kr. 1 000 pr. dag eller kr. 5 000 for hver overtredelse, såfremt det ikke er fastsatt annen straff for overtredelse av vilkåret. Mulkten kan inndrives ved utpantning.

16.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke

reguleringen og overføringen kan medføre forpliktelser.

17.

De neddemte arealer ryddes for trær og busker som er over 1,5 m høye eller har over 8 cm stammediameter målt i en høyde av 25 cm over bakken. Gjenstående stubber skal ikke være over 25 cm høye. Høyden regnes vinkelrett mot bakken. Ryddingen skal være fullført senest 2 år etter første neddemming av vedkommende areal.

De partier av isen på magasinene som blir farlig svekket markeres slik:

Så snart isen er farbar om høsten innsirkles de svekkede partier med et tau festet til paller som settes fast i isen med passe mellomrom.

Tauet skal til enhver tid ha en fri høyde over is- eller snøoverflaten på mellom 0,5 og 1 m.

Konsesjonæren plikter etter Industridepartementets bestemmelse å utføre og vedlikeholde grunndammer (terskler) i Moelvi, Stølselvi, Norddalselvi og Nygardsvassdraget av hensyn til utseendet og fisket.

18.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger, bruker og kaier, hvis disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt vilkårene for refusjonsplikten er til stede, samt erstatningens størrelse, ved skjønn på konsesjonærens bekostning. Veger, bruker og kaier som konsesjonæren anlegger, skal kunne benyttes av almenheten med mindre departementet treffer annen bestemmelse. Konsesjonæren plikter å legge om vegen og stier som demmes ned eller som blir liggende i skjemende omgivelser.

Ved anlegg av vegen til dammene ved Stølsvatn og Solrenningsvatn skal den gamle stølsvegen langs Stølselvi søkes bevart intakt.

Dispensasjon fra bestemmelsen kan gis av Vassdragsdirektoratet.

19.

Konsesjonæren plikter etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement

a. å bygge laksetrapp i Hellandsfossen. Ytterligere trapper på strekningen frem til Steinslandsvatn kan pålegges senere dersom dette skulle vise seg nødvendig.

Dersom sjøørret- og laksefisket i Moelvi ikke viser framgang etter en prøvedrift av trappa på 10 år, plikter konsesjonæren å sette i verk slike tiltak som nevnt under b) også for Moelvi.

b. å drive utsetting av yngel og/eller settefisk, herunder også flerårige, av de arter som departementet bestemmer.

c. å bekoste fiskeribiologiske undersøkelser i de berørte områder.

d. å bekoste ekstraordinært jakt- og fiskeoppsyn i anleggsperioden.

e. å foreta utfiskinger (uttynninger) i de vatn hvor reguleringene eller overføringene fører til overbefolkning eller forverring av de naturlige forhold.

f. å anbringe gitter eller andre sperreanordninger for tappeluker og tunneler.

Regulanten pålegges å holde en minstevassføring i månedene 1. oktober—15. mai på 2 m³ pr. sek. målt ved utløpet av Steinslandsvatn.

20.

Før reguleringene og overføringene tas i bruk, plikter konsesjonæren å innbetale til Modalen kommune 1 mill. kroner som avsettes til et næringsfond. Det anvendes etter nærmere bestemmelse av kommunestyret til fremme av næringslivet i kommunen. Fondet forfaller til utbetaling når konsesjon er gitt.

Vedtekter for fondet skal være undergitt Kommunal- og arbeidsdepartementets godkjenning.

Manøvreringsreglement

for regulering av Steinslandsvassdraget.

(Fastsatt ved kongelig resolusjon av 25. juli 1975.)

1.

Reguleringar:

Magasin	Nat.-vasst. kote	Reg.grenser		Oppd. m	Senking m	Reg.høgd m
		øvre kote	nedre kote			
Stølsvatn ¹⁾	548	578	544	30	4	34
Hallsetvatn ¹⁾	780	—	768	—	12	12
Norddalsvatn	1 010	—	980	—	30	30

¹⁾ Industridepartementet har fullmakt til etter søknad å sløyfe reguleringen av Hallsetvatn mot at oppdemmingen av Stølsvatn økes for å innvinne tilsvarende magasin.

Overføringar:

Avlaupet frå Botnaelvi (3,9 km²), Vestrebotn (7,1 km²), Norddalen (10,8 km²), Austdalen (7,3 km²), Fjellstølelvi (5,1 km²), Åsebotn (14,0 km²) førest over til Stølsvatn.

Avlaupet frå Tverrelvi (7,0 km²), Norddalselvi (5,8 km²), Sørrelvi (5,0 km²), Nord-Austdalen (6,2 km²) Kvanndalen 4,6 km²), Kvita-vassdalen (5,7 km²) og Skålebotn (5,9 km²) førest over til Stølsvatn.

Reguleringsgrensene skal markerast med faste og tydelege vasstandsmerke som det offentlege godkjenner.

Høgdena refererer seg til oversiktskart nr. 10915.

2.

Ved manøvreringa skal has for augo at dei naturlege flaumvassføringane i elvane nedanfor magasinane og overføringsstadane ikkje blir auka. Dei alminnelege lågvassføringane mellom magasinane og mellom magasin og overføringsstad skal heller ikkje minskas til skade for andre sine rettar.

Frå 15. mai skal alt tillaup til Hallsetvatn samlast i dette magasinet, jfr. likevel 1. avsnittet. Magasinet i Stølsvatn kan brukast som flaumdempingsmagasin.

Tapping av magasinvatn frå Hallsetvatn og Norddalsvatn kan ikkje taka til før 1. oktober.

Alt tilsig til Norddalsvatn frå slutten på lågvassperioden skal gå til oppfylling av magasinet, jfr. likevel 1. avsnittet.

I tida 1. oktober til 15. mai skal det om turvande sleppast vatn frå Stølsvatn nok til

å halda ei vassføring på 2 m³/sek. ved utlaupet av Steinslandsvatn.

Elles kan vassleppinga skje etter trongen til kraftverket.

3.

Det skal sjåast etter at flaum- og tappe- løp ikkje blir hindra av is eller liknande og at regulerings- og overføringsanlegga til kvar tid er i god stand. Det skal først protokoll over manøvreringa og avlesne vasstandar og observerast og noterast om det blir kravt, nedbørmengder, temperatur, snødjuper m. v. Hovudstyret for Norges vassdrags- og elektrisitetvesen kan krevja å få tilsendt utskrift av protokollen som regulanten har plikt til å taka vare på for heile reguleringstida. Hovudstyret kan treffe avgjerd om kor damvoktaren skal bu og at han skal ha telefon i bustaden sin.

4.

Syner det seg at sleppinga etter dette reglementet fører med seg skadelege verknader av omfang for allmenne interesser, kan Kongen utan vederlag til konsesjonæren, men med plikt for han til å erstatte moglege skadeverknader for tredjemann, fastsetje dei brigde i reglementet som finst turvande.

Til å bestemma manøvreringa skal tilsettast ein norsk statsborgar som blir godteken av vedkomande departement.

Brigde i dette reglementet kan berre gjerast av Kongen etter at dei interesserte har hatt høve til å uttala seg.